

Dat was Pim Gras. Nu M&R met: De geschiedenis van de jazz, deel 8.

plaat 1 New Orleans Rhythm Kings: Milneburg joys (J.R.Morton)
B/laatste - 2:57 - Byg 529.069

Deze muziek werd opgenomen bij de laatste session voor het merk Gennett van de New Orleans Rhythm Kings. Dat was op 18 juli 1923 en het orkest zag er toen nogal wat anders uit dan bij de eerste opnamen in augustus '22. Maar in elk geval waren de drie belangrijkste blazers de musici uit New Orleans, nog bij elkaar: Paul Mares-trompet, George Brunies-trombone en Leon Roppolo-klarinet. Verder drie saxofoons: Jack Pettis, Glenn Scoville en Don Murray. In de ritmesectie Bob Gillette-banjo, Chink Martin-tuba en Ben Pollack-drums. De plaats aan de piano was uitzonderlijk bezet, namelijk door Jelly Roll Morton, en van hem was ook het stuk dat u hoorde "Milneburg joys", genoemd naar een jachthaven met uitspanningen in Lake Pontchartrain ten noorden van New Orleans. Het was in die tijd ongehoord dat Morton, een Creole of Color, samen speelde met blanke musici. In het openbaar zou dat ook volslagen onmogelijk geweest zijn toen, maar in de Gennett studio, Richmond, Indiana bij Chicago, kon dat blijkbaar gelukkig wel. En de New Orleans Rhythm Kings luisterden graag naar zwarte jazz. In Chicago hadden ze toen het grote voorbeeld direct bij de hand en ik ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~ ^{Chorus} laat u ter vergelijking om te beginnen een fragment uit "Sobbin' blues", zoals de New Orleans Rhythm Kings die vastlegden op 17 juli 1923.

plaat 1 New Orleans Rhythm Kings: Sobbin' blues (Art Kassel, Vic Berton)
A/laatste op trp in midden - 1:27 - idem

"Sobbin' blues", de New Orleans Rhythm Kings op 17 juli 1923. En de band die voor hen het grote voorbeeld was, had hetzelfde stuk voor dezelfde maatschappij ~~XXXXXXXXXX~~ op 22 juni gespeeld. ~~KINGOLIVERKING~~
~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~ Het orkest van Joe 'King' Oliver.

plaat 2 King Oliver's Jazz Band: Sobbin' blues (Kassel, Burton)
B/3 - 3:15 - ~~BYG~~ Epic LN 24255

"Sobbin' blues" door King Oliver, 22 juni 1923, uit de tweede session die hij met zijn band voor Gennett deed. De New Orleans Rhythm Kings luisterden veel naar Oliver, namen -zoals u hoorde- ook stukken uit zijn repertoire over. Joseph Oliver is in Louisiana geboren. Volgens sommige bronnen op 11 mei in de buurt van een plantage bij New Orleans, volgens andere op 19 december in het plaatsje Abend bij New Orleans. Over het jaar is iedereen het eens: 1885. Hij zou oorspronkelijk wat trombone gespeeld hebben, ^{het werd} ~~gevoerd~~ cornet, in 1907 bij de Melrose Brass Band in New Orleans, het jaar dat de eerste trompet-koning, Buddy Bolden, er mee stopte en opgenomen werd in een zwakzinnigen instituut.

Oliver werkte toen ook ^{ook} als butler, want weinig musici waren destijds in New Orleans volledig beroeps. Freddy Keppard, de cornettist die ~~was~~ bekend werd met het Original Creole Orchestra, was Buddy Bolden als 'King' opgevolgd, en een verhaal wil dat tijdens een engagement in Pete Lala's door Oliver, die in het Abadie Cabaret speelde, overtroefd werd, waarvoor Joe Oliver de nieuwe 'King' ~~was~~, de derde en laatste met deze eretitel. In Chicago, in 1918, werd het Original Creole Orchestra ontbonden en bassist Bill Johnson telegrafeerde naar New Orleans voor trompettist Manuel Perez, (andere bronnen noemen Buddy Petit), en toen die niet kwam naar King Oliver, ^{wel had.} — Met Bill Johnson's band speelde hij in ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~ het Royal Gardens Café, (Jimmy Noone was de klarinettist), maar ook met de band van Lawrence Duhé in 't Dreamland Café. Daar opent hij in 1920 met een eigen orkest dat een jaar later een korte toernee maakt naar o.a. San Francisco, Los Angeles en Oakland. In '22 is hij terug in Chicago en formeert het orkest waarmee hij zijn eerste platen maakt. Op trombone Honoré Dutrey waarmee hij in 1907 in New Orleans gespeeld had in de Melrose Brass Band, de klarinettist en de drummer waren broers, Johnny en ~~was~~ 'Baby' Dodds, de bassist: Bill Johnson. Allemaal uit New Orleans. De pianiste kwam uit Memphis, Tennessee. Lillian Hardin was in Chicago begonnen bij een muziekuutgever bladmuziek aan de kanten voor te spelen. En Oliver trok een tweede cornettist aan, op recommandatie van collegaas in New Orleans. Dat was Louis Armstrong, vermoedelijk 4 juli 1900 in de Crescent City geboren.

6 april 1923 neemt Oliver voor Gennett 9 stukken op als 'King Oliver's Creole Jazz Band', want dat 'Creole' schijnt, ook al sloeg 't nergens op, een zekere status aangeduid te hebben. Dit is het eerste: "Just gone".

Plaat 3 King Oliver's Creole Jazz Band: Just Gone (King Oliver)
B72 - 2:44 - Byg 529.051

Na ~~was~~ "Just gone", een stuk van King Oliver, werd een blues-werkje van Oliver en Louis Armstrong gespeeld, dat om een aantal redenen een klassiek stuk in de geschiedenis van de jazz is geworden. Johnny Dodds blaast er zijn eerste klarinetsolo op de plaat in, pure zwarte blues, het instrument als verlengstuk van de menselijke stem. ^{'t} zit hier en daar de aanzet tot de 'riff' ~~was~~ — een kort stukje melodie dat ~~xxxxxxx~~ herhaald wordt, ~~was~~ later ^{Corran} soms eindeloos lang. Bill Johnson gebruikte bij deze opnamen zijn bas niet, want de toenmalige mechanische opname-apparatuur pikte de lage noten niet op, maar hij speelt een bas-partij op banjo. In de tijd dat de bas ~~was~~ ^{vaak} nog alleen gestreken werd laat Johnson hier en daar een ^{pirocato} 'walking

bass' horen zoals die in principe nu nog ^{vaak} ~~vaak~~ gespeeld wordt. En als totaal swingt de band ~~nu~~ enorm, op een manier zoals daarvoor nooit gehoord, en ~~xxxxx~~ gedurende de vijftien jaar daarna zelden. King Oliver's Creole Jazz Band: "Canal street blues".

King Oliver's Creole Jazz Band: Canal street blues (Oliver, Armstrong)
B/3 - 2:31 - idem

"Canal street blues", tweede King Oliver-opname bij zijn eerste session, 6 april 1923 voor Gennett in Richmond, Indiana, bij Chicago - de titel komt van de hoofdstraat in New Orleans. Het derde en vierde stuk, respectievelijk "Mandy Lee Blues" en "I'm going to wear you off my mind" sla ik over, zodat we bij de "Chimes blues" komen, met Louis Armstrong voor het eerst als solist. Na de piano van Lil Hardin blaast hij twee maal een chorus van 12 maten.

King Oliver's Creole Jazz Band: CHimes blues (King Oliver)
B/1 - 2:55 - idem

"Chimes blues" van King Oliver, (met de eerste solo-op-de-plaat)
~~xx~~
van Louis Armstrong. En hij maakte het zesde opgenomen stuk, de "Weatherbird rag".

King Oliver's Creole Jazz Band: Weatherbird Rag (Louis Armstrong)
B/5 - 2:45 - idem

"Weatherbird Rag" van Louis Armstrong, hij zou 't vijf jaar later in een duo-opname nog eens heel ~~nu~~ anders over doen. Als afsluiting nu een ander klassiek geworden stuk uit deze eerste King Oliver session van 6 april 1923. De leider speelt er drie 12-matige chorussen solo in, en gebruikt zijn wah-wah demper voor de cornet. De kreet na zijn solo is van Bill Johnson. Later werd dit stuk wel genoemd "Sugar foot stomp", toen heette het "Dippermouth blues". Dit was deel 8 in de geschiedenis van de jazz, MdR.

King Oliver's Creole Jazz Band: Dippermouth blues (Oliver, Armstrong)
B/6 - 2:42 - idem